

นสพ. ปีที่ 4 ฉบับที่ 10 ประจำเดือนตุลาคม 2519 ฉบับละ 20 บาท

๖ ตุลา ถึง เผด็จการรัฐสภาของประยุทธ์ ภาพความป่าเถื่อนของชนชั้นปกครองไทย

ในวันที่ ๑๔ ตุลา สามปีก่อนหน้านั้น และรากฐานการลุกฮือของนักศึกษา กรรมกร และชาวนาสมัยนั้น มาจากความเหลื่อมล้ำทางอำนาจการเมืองกับฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคมที่ถูกแช่แข็งไว้ภายใต้เผด็จการ สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ปรมาภิไธย คือไม่มีการพัฒนา

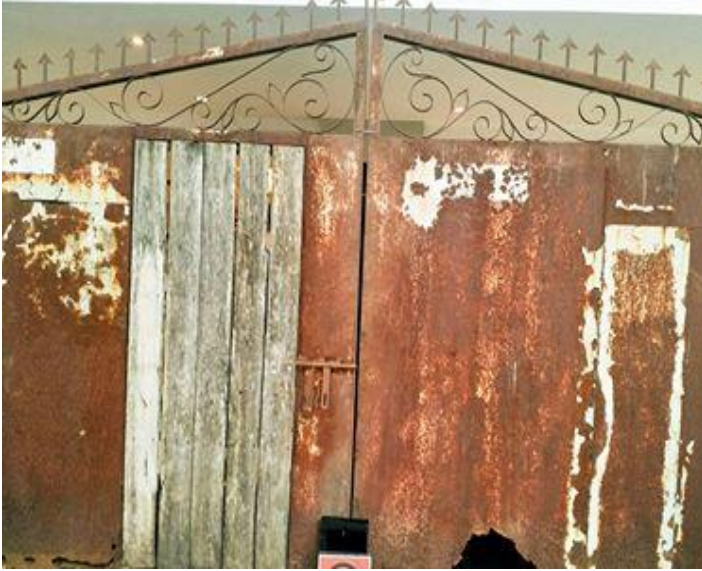
โดยสากล ชนนิยม

จาก กรณี “ถังแดง” ในสมัยสงครามเย็น ผ่านเหตุการณ์นองเลือด ๖ ตุลา ถึงการกวาดยิงสีแดง การจู่โจมฆ่าชาวมาเลย์มุสลิมที่ตากใบ และการอุ้มฆ่าทนายสมชาย นีละไพจิตร สุรชัย ด้านวัฒนาสุรณ สหายภูษณะ สหายกาสะลอง และบิลลี่ ชนชั้นปกครองไทยมือเปื้อนเลือดจาก “อาชญากรรมรัฐ” ซ้ำแล้วซ้ำอีกเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นได้เพราะสังคมไทยมีวัฒนธรรมลอยนวลของอาชญากรรมระดับสูงมานาน ยิ่งกว่านั้นทุกวันนี้เราถูกปกครองโดยรัฐบาลที่มาจากพรรคประหารอีกด้วยการปราบปรามนักศึกษาและประชาชนฝ่ายซ้ายที่ธรรมศาสตร์ ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เป็นผลพวงของการลุกฮือล้มเผด็จการ

ไปสู่ประชาธิปไตย ไม่มีการปรับค่าจ้าง ไม่มีการพัฒนาสภาพการจ้างงาน และไม่มีการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรในชนบท ทั้งๆ ที่เศรษฐกิจก็ขยายตัว นั่นคือสาเหตุที่มวลชนในสมัย ๖ ตุลา ขึ้นชมนแนวสังคมนิยมในหลากหลายรูปแบบ เพราะสังคมนิยมคือแนวคิดที่ต้องการล้มเผด็จการขุนศึกและนายทุน และแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำไปพร้อมๆ กัน

ทุกครั้งที่เราคนไทยต้องการเดินหน้าเพื่อพัฒนาสังคมไทย ชนชั้นปกครองอนุรักษ์นิยมก็พร้อมจะใช้ความรุนแรงในการปิดกั้นสร้างอุปสรรค และ

ชนชั้นกลางที่ได้อภิสิทธิ์ในสังคมก็พร้อมที่จะสนับสนุนเผด็จการเสมอ ในกรณี ๖ ตุลา พวกนี้ก่อม็อบเพื่อฆ่านักศึกษาและฝ่ายซ้าย ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมาจะมีการก่อม็อบสลิ้มเพื่อทำลายประชาธิปไตยเช่นกัน

วิกฤตการเมืองและสภาพไร้ประชาธิปไตยภายใต้ “เผด็จการรัฐสภา” ของประยุทธ์ในปัจจุบัน มาจากการที่ชนชั้นปกครองที่อนุรักษ์นิยมพร้อมจะใช้ความรุนแรงเพื่อขัดขวางความเจริญของสังคมและการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของชนชั้นกรรมาชีพคนทำงานและเกษตรกรรายย่อย เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องชนชั้น และใครที่ปฏิเสธความสำคัญของชนชั้นในสังคมปัจจุบัน ไม่มีวันเสนอทางออกจากปัญหานี้ได้

ประเด็นคือ เราจะกำจัดวัฒนธรรมลอยนวลของอาชญากรรัฐได้อย่างไร?

จะพึ่งศาลและระบบยุติธรรมหรือ? ระบบตุลาการไทยถูกออกแบบเพื่อมีหน้าที่รับใช้ผู้มีอำนาจรัฐฝ่ายเดียว ไม่มีบทบาทในการสร้างความยุติธรรมหรือสิทธิเสรีภาพของพลเมืองแต่อย่างใด เราเห็นตัวอย่างมากมายในรอบสิบกว่าปีที่ผ่านมา โดยการใช้ศาลเป็นเครื่องมือทางการเมือง

ของทหารเผด็จการ ไม่ว่าจะเป็นการล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง หรือการเลือกยุบพรรคการเมืองบางพรรค

จะอาศัยการร่างรัฐธรรมนูญใหม่หรือ? เราทราบดีว่าพวกเผด็จการพร้อมจะละเมิดรัฐธรรมนูญเสมอ และพร้อมจะฉีกรัฐธรรมนูญทิ้งเมื่อทำรัฐประหาร นอกจากนี้ “การแก้รัฐธรรมนูญในยุคนี้เป็นไปไม่ได้” ถ้าเราเล่นตามกติกาทหาร เพราะวุฒิสภาและศาลคอยปกป้องผลประโยชน์ของเผด็จการทหารตลอด

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ไร้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนโดยสิ้นเชิง รากฐานปัญหาอยู่ที่การมองว่าคนไทยไม่ใช่ “พลเมือง” ที่เท่าเทียมกัน แนวความคิดว่าบางคน “สูง” บางคน “ต่ำ” ถูกผลิตซ้ำโดยพฤติกรรมของทหาร นักการเมือง และนายทุน ทหารระดับนายพลจึงมองว่าตนเองสามารถเข่นฆ่าประชาชนผู้เรียกร้องประชาธิปไตยได้ตามอำเภอใจ นอกจากนี้การเรียกทหารระดับสูงในสื่อว่า “ปึก” และการใช้คำว่า “ท่าน” นำหน้าพวกอาชญากรรัฐ เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมหมอบคลาน สภาพเช่นนี้แก้ไขได้ด้วยวิธีเดียว นั่นคือการสร้างขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมนอกรัฐสภา ที่ประกอบไปด้วยคนหนุ่มสาว นักสหภาพแรงงาน และกลุ่มเกษตรกร ขบวนการของคนชั้นล่างที่นำตนเอง เพราะการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นการละเมิดสิทธิของคนทำงานและคนจนเสมอ พวก “ผู้ใหญ่” หรือชนชั้นกลางที่มีเส้นไม่ได้มีประสบการณ์ของการถูกละเมิดสิทธิและการถูกเอารัดเอาเปรียบแบบนี้

ในประเทศต่างๆ ของยุโรป ในเกาหลีใต้ ในญี่ปุ่น และในหลายประเทศของลาตินอเมริกา การกำจัดวัฒนธรรมการลอยนวลหลังอาชญากรรมรัฐ และการสร้างมาตรฐานสิทธิมนุษยชน มาจากการต่อสู้เพื่อขยายพื้นที่ประชาธิปไตยโดยขบวนการเคลื่อนไหวแบบนี้ที่อาศัยพลังทางเศรษฐกิจของสหภาพแรงงาน ดังนั้นตราบดีที่เราไม่เน้นการต่อสู้ทางชนชั้นของมวลชน เราก็ไม่สามารถกำจัดวัฒนธรรมลอยนวลได้ และเราจะไม่สามารถขยายพื้นที่ประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนได้เช่นกัน

อ่านเพิ่ม

มาร์คซิสต์วิเคราะห์ปัญหาสังคมไทย

<https://bit.ly/3112djA>

เหตุการณ์นองเลือด ๖ ตุลา ๒๕๑๙

<https://bit.ly/2cSml2g>

คนเดือนตุลา กลายเป็น “สิ่งขำรดทาง ประวัติศาสตร์” เมื่อคนรุ่นใหม่ลุกขึ้น

โดย ประชา แม่จัน

กระแสสนับสนุนพรรคอนาคตใหม่มาจากคนรุ่นใหม่ ด้วยการนำเสนอที่ปะทะกับความเชื่อเชิงโครงสร้างเดิม แต่ถูกตอบโต้และต่อต้านจากคนรุ่นเก่า ที่น่าแปลกใจคือ แฉวหน้าของการต่อต้านมาจากคนเดือนตุลา หนึ่งในนั้นคือ ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ และสุรัชย์ จันทิมาทรแน่นอน การตอบโต้พรรคอนาคตใหม่ ย่อมหมายถึงการตอบโต้คนรุ่นใหม่ด้วยเช่นกัน

ผู้จัดการออนไลน์ 15 กุมภาพันธ์ 2562 เผยแพร่เฟซบุ๊กของเอนก เหล่าธรรมทัศน์ ในหัวข้อ “ธนาธรเคืองแคนไทยทำไม?” มีรายละเอียดว่าคุณธนาธร และพรรค

อนาคตใหม่ (อนค.) ต้องการพลิกฟ้าคว่ำแผ่นดิน ตามอุดมการณ์ของเขา จึงเอาแต่พาประชาชนโกรธแค้นประเทศนี้ แต่ทั่วทั้งพรรคจะรู้กันไหมว่า ตระหนักกันไหมว่า เมืองไทยนั้น ถึงจะมีจุดอ่อนข้อบกพร่อง แต่ก็ “ดี” ที่สุดแห่งหนึ่ง เขาตอบได้ ความไม่พอใจต่อ “ความเหลื่อมล้ำ” ด้วยข้อความ

ในประเทศที่คุณเองพร่ำบ่นว่า “เหลื่อมล้ำ” รับไม่ได้ ความสำเร็จ “จิ้งจอกเรื่องกึก” ทั้งหมดนี้ เกิดขึ้นได้โดยไม่ก็ชั่วคน ไม่ถึงร้อยปีที่บรรพบุรุษคุณมาจากจีน ลองคิดดูหากบรรพชน “เสือผืนหมอนใบ” ของพวกคุณไปขึ้นฝั่งที่อินโดนีเซีย หรือมลายู หรือกัมพูชา แทนที่จะมาสยาม คุณจะมีชีวิต ฐานะ และบทบาทสูงเด่นอย่างทุกวันนี้ได้หรือไม่แน่ะครับ อาจถูกฆ่าทิ้งเสียที่อินโดนีเซีย ถูกเขมรแดงกวาดไปตายในป่าเขา หรือ พ่อแม่คุณอาจจะถูกรัฐมาเลเซียสั่งให้เป็นพลเมืองชั้นสอง ไม่ใช่ “ภูมิบุตร” ผู้สูงส่ง ก็เป็นไปได้

ก่อนหน้านี้ไม่กี่วัน วันที่ 12 กุมภาพันธ์ อมรินทร์ทีวี พาดหัวข่าวว่า ‘เอนก โฟสต์โต้ “ธนาธร”’ ซึ่งเลือกตั้ง 24 มี.ค. คือการสู้ของฝ่าย “ทำทนาย – ปกป้อง” สถาบัน’

เขาโฟสต์ว่า

“...เข้านี้อ่าน เบลว สีเงิน ผมคิดว่ารากของปัญหาลึกกว่านั้นอีก หลายท่านเห็นอยู่ ครบมานานมาแล้วที่บ้านเมืองเราเกิดเป็นสองฝ่าย คือฝ่าย “ทำทนาย” สถาบัน กับฝ่าย “รัก-ปกป้อง” การเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคี จะมองว่าเป็นความต่อเนื่องของความขัดแย้งที่ผมกล่าวมาก็คงจะได้ เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา จะรู้เห็นข้ามพรรคกันหรือเปล่า จะโยงถึง “นายใหญ่” หรือเปล่า มากน้อยแค่ไหนเดี๋ยวกทราบ” ถัดมา 18 กุมภาพันธ์ Nation TV พาดหัวข่าว ‘ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ทำธนาธร! กล้า “ปฏิญาณ” จงรักภักดี ชาติ ศาสนา สถาบันฯไหม?’ (จากเฟซบุ๊ก พรรครวมพลังประชาชนไทย - ACT Party) โฟสต์คลิป ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ผู้ก่อตั้งพรรครวมพลังประชาชนไทย (รปช.) กล่าวถึง “ธนาธร จิ้งจอกเรื่องกึก”

หัวหน้าพรรคอนาคตใหม่ โดยย้อนไปถึงการเป็นผู้สนับสนุนเงินทุนให้กับ “ฟ้าเดียวกัน” ที่มุ่งวิพากษ์และทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์

อีกคนคือ หงา คาราวาน หรือสุรัชย์ จันทิมาทร ให้สัมภาษณ์รายการ NEWS TALK ช่อง NEWS1 วันที่ 13 สิงหาคม เขามองแนวทางอุดมการณ์พรรคอนาคตใหม่มาแนวเดียวกันเป๊ะกับพรรคคอมมิวนิสต์ฯ ต่างกันเพียงปัจจุบันเจ้าของพรรคมีเงิน หวังล้มความเชื่อเก่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์และสถาบันต่างๆ ที่ชาวบ้านอาจจับไม่ได้เพราะหนักไป ยกบทเรียนสังคมนิยมเดือนสติ นายเก่าไปนายใหม่ก็เข้าไปโกง

ในวงสนทนาของคนตุลาสาย เหลืองเฉพะากลุ่ม กล่าวถึงพรรคอนาคตใหม่ว่า “ใครต่อต้านทหาร คือพวกทักษิณ” ในคำสนทนานี้สะท้อนถึง ความหวาดกลัวผู้ทักษิณ โดย เอนก เหล่าธรรมทัศน์ แนวหน้าของพวกเขากล่าวว่า ‘จะรู้เห็นข้ามพรรคกันหรือเปล่า จะโยงถึง “นายใหญ่” หรือเปล่า’ (ไทยโพสต์, 12 กพ.2562)

พรรคพวกถามว่า เห็นอย่างไรกับการต่อต้านทหาร ตัดบททหารของพรรคอนาคตใหม่ ผู้เขียนตอบว่า “เรื่องนี้ทำไม่ได้ ถ้าผมเป็นธนารักษ์ ผมก็จะพูดแบบนี้ เพราะเรื่องนี้สมควรเกิดขึ้น และขอถามว่า ในยุคสงครามเย็น ไทยมีทหารสองแสนนาย ประเทศไทยก็อยู่ได้ ยุคนี้ไม่ใช่ยุคสงครามขยายกำลังทหารมาเป็นสามแสนทำไม”แน่นอนไม่มีคำตอบจากพวกเขา

ในการเคลื่อนไหวล้มทักษิณในปี 2549 และสืบเนื่องมาจนถึงการรัฐประหาร 2557 พวกเขามีบทบาทสำคัญมากในยุค พันธมิตร (พม.) เลือกล้มล้างด้วยวาทกรรมชกทักษิณและนักการเมือง สามัคคีกับชนชั้นนำอนุรักษนิยม ไม่สนใจหลักการของการเคลื่อนไหวทางการเมือง ใช้อำนาจนอกระบบมาล้มประชาธิปไตย เรื่องนี้

ไม่น่าแปลกใจ เพราะเห็นว่าประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือของชนชั้นปกครอง แต่สิ่งที่น่าหวั่นคือ การเคลื่อนไหวของพวกเขาเป็นเพียงแค่หมากเบี้ยทางการเมืองของฝ่ายชนชั้นนำอนุรักษนิยม

พวกเขาคนตุลาอนุรักษนิยมมีความพึงพอใจกับการรัฐประหาร เพราะพวกเขาได้รับประโยชน์เสมอ รัฐประหาร 2549 นพ.พลเดช ปิ่นประทีป เป็นรัฐมนตรีช่วย พม. รสนา โตสิตระกูล เป็นบอร์ด อสมท. รัฐประหาร 2557 นพ.พลเดช คนเดิมมาเป็นกรรมการสภาพัฒน์ และกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ ดร.สังศิต พิริยรังสรรค์ เป็น

วุฒิสมาชิก ในการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรี เขาเป็นหนึ่งใน 500 คะแนนที่ลงมติให้ประยุทธ์ จันทร์โอชา ส่วน ดร. เอนกได้เป็นกรรมการสภาพัฒน์

ขณะเดียวกัน พวกเขาต่างแสดงตัวต่อต้านความไม่พึงพอใจต่อระบอบสังคมปัจจุบันของคนรุ่นใหม่ ดร. เอนกพูดว่า ‘คุณธนารักษ์ สนุกกับการวิพากษ์คุณลักษณะของชาติ กับ สถาบัน-ประเพณีไทย อย่างโหดร้าย ขนาด “ยิ้มสยาม” คุณก็ไปแปลว่าไม่มีสมอง ไม่รู้จักสิทธิมนุษยชน’ (ผู้จัดการออนไลน์, 12 กพ.2565)

หงา คาราวาน กล่าวว่า ‘อุดมการณ์ของพรรคอนาคตใหม่ก็อย่างที่เขาส่งออกกัน คือ ต้องการเอาอะไรใหม่ๆ เข้ามาในประเทศชาติบ้านเมือง ล้มความเชื่อเก่าๆ ล้มสิ่ง

สักการบูชา สถาบันอะไรต่างๆ ซึ่งตนคิดว่ามันหนักไป
หน่อยและไม่รู้ว่าจริงแล้วชาวบ้านจะรับกันได้แค่ไหน’
(NEWS TALK ช่อง NEWS1, 13 สค. 2562)

ท่าทีของพวกเขาเวลานี้ตรงข้ามกับวัยหนุ่มของพวกเขา
อย่างสิ้นเชิง หงาได้พูดถึงเรื่องนี้ในการสัมภาษณ์ครั้งนั้น
เช่นกัน

พวกเขาได้ทำสิ่งที่น่าตกใจในการโจมตีคนรุ่นใหม่
ผ่านธนาธร และพรรคอนาคตใหม่ ด้วยข้อหา **ล้มเจ้า** ดร.
เอนกโพสต่อเนื่องสามวัน ในวันที่ 12, 15 และ 18 ก.พ.
บนเฟซบุ๊ก พรรครวมพลังประชาชาติไทย โพสต์คลิปของ
เขาทำเป็นคลิปโจมตีธนาธรว่า

“เขามีประวัติ ประวัติของเขานั้นเคยต่อสู้อยู่กับขบวนการ สี
แดง เคยทำเรื่องที่รุนแรง ร้ายแรง เคยเป็นสปอนเซอร์
วารสารฟ้าเดียวกันซึ่งเป็นวารสาร ที่ ทั้งบรรณาธิการ ทั้ง
ผู้เขียน เผาแต่จะวิพากษ์สถาบันพระมหากษัตริย์ เผาที่
แต่จะวิเคราะห์ วิพากษ์และทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์
แม้จะมีวิชาการนำหน้า แต่ว่าในใจของเขานั้นน่าสงสัย
ถ้าเขาเป็นเพียงแต่นักวิชาการ ผมก็จะปล่อยให้เป็น
เสรีภาพทางความคิด แต่วันนี้ เขาตั้งพรรคขึ้นมาพรรค
หนึ่ง เขาคิดว่าเราจะล้มว่าครั้งหนึ่งเขาเคยเป็นนายทุนของ
ฟ้าเดียวกัน ที่ผมพูด ขอให้เขาแก้ตัว

พุงนี้ขอให้เขาแถลงข่าว ขอให้เขาแก้ตัว ขอให้เขายืนยัน
ว่า เขาจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

และสถาบันหลักของสังคม กล้าไหม้ครับถ้ากลัฟุงนี้
แถลงข่าวเลย ”

หงา คาราวาน ได้โยงพรรคอนาคตใหม่กับคอมมิวนิสต์ใน
การให้สัมภาษณ์ ช่อง NEWS1

“เพียงแต่ว่าเจ้าของพรรค มันต่างออกไปจากพรรค
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เจ้าของพรรคกลายเป็น
คนมีเงินอะไรทำนองนี้ใช้ทฤษฎีคอมมิวนิสต์คือชนบท
ล้อมเมืองมาจนชนะการเลือกตั้งท่วมท้น”

เมื่อประมวลสองข้อหานี้ **ล้มเจ้าและคอมมิวนิสต์** เข้า
ด้วยกัน ก็เป็นข้อหาการโจมตีขบวนการศึกษาที่ทั้งสอง
คนเคยมีบทบาท เมื่อ 6 ตุลาคม 2519 ก่อนนำไปสู่การ
สังหารหมู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพียงแต่ทั้งสอง

เปลี่ยนจากผู้ถูกกระทำเป็นผู้กระทำด้วยการสาดโคลนสอง
ข้อหาให้นักเคลื่อนไหวประชาธิปไตยรุ่นลูกรุ่นหลาน

มี Nation TV ทำหน้าที่แทนสถานีวิทยุยานเกราะ
และไทยโพสต์ ทำหน้าที่แทนดาวสยาม เปลว สีเงินแห่ง
ไทยโพสต์เคยเป็นนักข่าวของดาวสยาม เมื่อ 6 ตุลาคม
2519 แต่ครั้งนี้เขาได้มาร่วมกับคนเดือนตุลาเพื่อ

ปฏิบัติการเก่า แต่เพื่อนใหม่ของเขา ดร.เอนก และหงา คาราวานย้ายข้างมาอยู่กับเขา

มีคนเดือนตุลำน้อยมากที่อยู่กับเสื้อแดง และการเคลื่อนไหวฝ่ายประชาธิปไตยแทบจะนำตัวได้ เช่น ดร.สุทธาชัย ยิ้มประเสริฐ มีบางส่วนสนับสนุนฝ่ายประชาธิปไตย แต่รักษาระยะห่าง เช่น ดร.สุรชาติ บำรุงสุข และ ดร.เสกสรวร ประเสริฐกุล และเมื่อ ดร.เสกสรวร มาแสดงปาฐกถา 40 ปี 14 ตุลา ปี 2556 คณะผู้จัดเป็นคนเดือนตุลาฝ่ายประชาธิปไตย ครั้งนั้นได้สร้างความตื่นตระหนกให้คนเดือนตุลาอนุรักษนิยมอย่างมาก

หลังรัฐประหาร 2557 ทั้ง ดร.ละ.สุรชาติ และ ดร.เสกสรวร ได้ชี้ถึงการนำเสนอยุทธศาสตร์ชาติ และการจัดองค์กรรองรับเป็นประเด็นท้าทาย ดร.สุรชาติ ตั้งชื่อว่า “ระบอบเสนาอำมาตย์” เพียงแต่ ดร.เสกสรวร ได้กระตุ้นให้นักเคลื่อนไหวรุ่นปัจจุบันให้จัดกระบวนการเคลื่อนไหวที่เข้มแข็ง แต่ถูกตอบโต้อย่างรุนแรง แนนอน คสช.และทหารใช้ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ในการอ้างความชอบธรรมของการสืบทอดอำนาจ และปกป้องรัฐธรรมนูญ 2560 เรื่องนี้สมควรศึกษาและเคลื่อนไหวควบคู่ไปกับการรณรงค์แก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อทำลายข้ออ้างความชอบธรรมในการสืบทอดอำนาจ

ถ้าใช้ทฤษฎีของเหมาเจ๋อตง วิเคราะห์มวลชน จะแยกเป็น 3 กลุ่ม คือ ก้าวหน้า เป็นกลาง และล้าหลัง ในการวิเคราะห์จุดยืนของคนเดือนตุลา ต้องบอกว่าในอดีตที่สืบกว่าปีก่อน ดร.เอนก หงา คาราวาน และคนเดือนตุลา เป็นพวกก้าวหน้า ต้องการเปลี่ยนสังคมไปสู่สังคมที่ดีกว่า มาวันนี้พวกเขาได้กลายเป็นพวกปฏิกิริยา จูद्धสังคมนให้ถอยหลัง จากความหวาดกลัวและต่อต้านคนรุ่นใหม่ ความเลวร้ายของพวกเขาคือการพยายามใช้ข้อกล่าวหาแบบเดิมที่นำไปสู่อาชญากรรมรัฐ 6 ตุลา พวกเขาอาจจะมุ่งหวังให้เกิดขึ้น เพื่อขจัดความพยายามเคลื่อนไหวของคนรุ่นใหม่

นี่เป็นความจริงว่า คนเดือนตุลาได้กลายเป็นสิ่งชั่วร้ายทางประวัติศาสตร์ จึงไม่น่าแปลกใจ ถ้าคนเดือนตุลาจะถูกคนรุ่นใหม่หลานจะถูกลดคุณค่า ประนามเหยียดหยาม

มีบทกวีดัดแปลงจาก “วิญญาณหนังสือพิมพ์” ของจิตร ภูมิศักดิ์ ซึ่งเหมาะสมกับคนเดือนตุลายุคปัจจุบัน

**ใครคนประชาชน
ที่ทรงในนามไทย
มวลชนย่อมชมใจ
และชมชื่นในผลงาน
ใครคนประชาชน
ที่ทรยศอดมการณ์
เสียงแข่งจะยาวนาน
เป็นเดนปากของปวงชน**

**ใครคนประชาชน
ที่ทรงในนามคน
ชื่อเสียงจะคงทน
ตั้งร้งทาบบนนภา
ใครคนประชาชน
ที่ขายตัวเพื่อเงินตรา
จำริบหนังสือหมา
ประจานนจนถึงหลานเหลน.**

หมายเหตุ

บทความจากเพื่อนมิตร แนวคิดในบทความนี้

บก.วารสารสังคมนิยมไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยทั้งหมด

โดย ประชา ชมใจ

คนส่วนใหญ่จากรุ่น ๑๔ ตุลา หรือคนที่คลุกคลีกับฝ่ายซ้าย คงรู้จักชื่อและใบหน้าของ เช กุวารา สหายนักสู้ของคัสโตรในประเทศคิวบา และคนที่ไม่ว่าอะไรเลยเกี่ยวกับ เช ก็อาจเคยเห็นใบหน้าของเขาบนโปสเตอร์ที่ขายตามตลาด บนเสื้อยืด หรือแม้แต่ทำยารถบรรทุกในเมืองไทย

เช กุวารา เกิดที่ประเทศอาเจนตินาในทวีปอเมริกาใต้เมื่อปี 1928 และเริ่มสนใจการเมืองในขณะที่เขาไปเที่ยวประเทศกัวเตมาลา เพราะในช่วงนั้นสหรัฐเข้ามาแทรกแซงการเมืองกัวเตมาลาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของบริษัทผลไม้สหรัฐ โดยที่สหรัฐสนับสนุนการยึดอำนาจของทหารที่ล้มรัฐบาลชาตินิยมซึ่งกำลังพยายามนำธุรกิจกล้วยหอมส่งออก ซึ่งเป็นธุรกิจหลักของประเทศ มาเป็นของรัฐแทนที่จะเป็นของบริษัทต่างชาติ

เช กุวารา มองตัวเองว่าเป็นนักเคลื่อนไหว “มาร์กซิสต์” และมีนักต่อสู้คนรุ่นหลังหลายกลุ่มที่ถือเอา เช เป็นวีรบุรุษ เราสามารถเรียนบทเรียนอะไรบ้างจากแนวทางการต่อสู้ของเข?

เช ได้เข้าร่วมในปฏิวัติยึดอำนาจในประเทศคิวบา ภายใต้การนำของ คัสโตร ในปี 1959 โดยที่เขาอาศัยยุทธศาสตร์การสู้รบแบบกองโจร รัฐบาลเก่าของคิวบาที่ถูกล้มเป็นรัฐบาลน้ำเน่าที่ไม่มีใครสนับสนุน เนื่องจากการโกงกินสุดยอของนักการเมือง อย่างไรก็ตามในยุคก่อนการปฏิวัติคิวบา พรรคคอมมิวนิสต์คิวบา ได้สนับสนุนรัฐบาลน้ำเน่านี้ โดยหวังผลประโยชน์ทางการเมือง ฉะนั้นในสมัยนั้น เช และ คัสโตร ไม่ได้สนใจพรรคคอมมิวนิสต์คิวบาหรือชนชั้นกรรมาชีพในเมืองมากเท่าไร แต่เลือกใช้วิธีการยึดอำนาจของกองกำลังที่มาจากนักศึกษาและชาวนาที่ไม่มีที่ดินซึ่งตั้งขึ้นในเขตภูเขาห่างไกลจากเมือง แนวทางการต่อสู้แบบนี้ไม่ใช่แนวมาร์กซิสต์ เพราะไม่ได้อาศัยพลังชนชั้นกรรมาชีพเลย

ยุทธศาสตร์แบบกองโจรที่ เช และ คัสโตร นำมาใช้มีผลกระทบกับแนวความคิดของเขา เพราะเขามักจะมองกลไกของการสู้รบว่าสำคัญกว่าความคิดทางการเมือง อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายหลักของการปฏิวัติคิวบาคือการปลดปล่อยคิวบาจากอิทธิพลของจักรวรรดินิยมอเมริกา ทั้งนี้เนื่องจากเศรษฐกิจคิวบาต้องพึ่งการ

ปลูกอ้อยและผลิตน้ำตาลเป็นหลัก และสหรัฐอเมริกาสามารถควบคุมการผลิตดังกล่าวอย่างผูกขาด

เมื่อรัฐบาลใหม่ของ คัสโตร ขึ้นมาใช้อำนาจ สหรัฐได้พยายามปิดกั้นเศรษฐกิจของประเทศเพื่อเป็นแรงกดดันให้รัฐบาลใหม่ยอมจำนนต่อผลประโยชน์สหรัฐ แต่รัฐบาลคัสโตรตัดสินใจนำธุรกิจหลักของประเทศมาเป็นของรัฐ แทนที่จะยอมจำนน และได้เร่งพัฒนาระบบการศึกษาและสาธารณสุขของประชาชนเพื่อหวังพึ่งตนเองแทนสหรัฐการ

นำระบบการผลิตภายในประเทศมาเป็นของรัฐมีผลทำให้ คัสโตร กับ เช ต้องสร้างความสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์คิวบาซึ่งมีอิทธิพลในหมู่คนงานในเมือง จุดมุ่งหมายสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์ ก็เพื่อที่จะใช้ฐานอำนาจและองค์กรนี้ในการควบคุมเศรษฐกิจ และเพื่อที่จะใช้พรรคคอมมิวนิสต์เป็นกลไกในการควบคุมแรงงาน เพราะกลุ่มนักรบของ เช และคัสโตร เป็นกลุ่มเล็กที่ขาดบุคลากร ในที่สุดคัสโตรที่เคยเรียกตัวเองว่านักต่อสู้ชาตินิยม ก็เริ่มเรียกตัวเองว่าเป็น “คอมมิวนิสต์”

เช เป็นนักต่อสู้ที่กล้าหาญรักความเป็นธรรม แต่ถึงแม้ว่าเขาจะเรียกตัวเองว่าเป็นมาร์คซิสต์ ความคิดและวิธีการที่เขาเลือกใช้ไม่ตรงกับแนวความคิดมาร์คซิสต์แต่อย่างใด เขาให้ความสำคัญกับการกระทำของวีรชนคนกลุ่มน้อยแทนที่จะอาศัยพลังมวลชนและการต่อสู้ทางชนชั้น

เขาเขียนว่า “เราได้พิสูจน์ว่าคนกลุ่มเล็กๆที่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน ถ้าไม่กลัวตาย สามารถชนะกองทัพอันเข้มแข็งได้” เจื่อนไขที่สำคัญในการต่อสู้ ในสายตาของ เช คือกลไกการต่อสู้และความมั่นใจของนักสู้

โดยที่ไม่ต้องให้ความสำคัญกับสภาพการเมืองและสังคม ความคิดอัตวิสัยแบบนี้เป็นความคิดแบบ “จิตนิยมปลุกกระตม” ซึ่งตรงข้ามกับความคิดวัตถุนิยมของมาร์คซ์ เพราะมองความกล้าหาญและความมั่นใจของนักสู้เป็นหลัก และไม่ให้บทบาทในการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพเลย

ในที่สุดยุทธศาสตร์การต่อสู้แบบวีรชนเอกชนของ เช นำเขาและสหายไปสู่ความพ่ายแพ้ในประเทศคองโก และนำไปสู่ความตายในประเทศโบลิเวียในปี 1967

เราสดุดีความกล้าหาญและความจริงใจของ เช ได้ และเราชื่นชมการให้ความสำคัญกับการต่อสู้ในระดับสากลได้อีกด้วย แต่เราควรจะเข้าใจว่าแนวทางการจับอาวุธของวีรชนคนกลุ่มเล็กๆ ของ เช ไม่สามารถสร้างสังคมใหม่ที่เป็นสังคมนิยมได้ และทุกวันนี้คิวบาก็ไม่ใช่สังคมนิยม แต่เป็นเผด็จการภายใต้พรรคคอมมิวนิสต์แนวสตาลิน

อ่านเพิ่มเรื่องคิวบาในบทความเรื่อง

ลาตินอเมริกา <https://bit.ly/2DIwMsp>

การเมือง Brexit ของฝ่ายอนุรักษนิยม เสรีนิยม และสังคมนิยม

โดย พจนาวลัย

- จุดยืนทางการเมืองเรื่องการถอนตัวออกจากสหภาพยุโรป (Brexit) ของนักการเมืองในสภาล้วนเพื่อประโยชน์ทางการค้าและการลงทุน
- สหภาพยุโรปให้ความสำคัญกับนโยบายการค้าเสรีและเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี แต่ตัดสวัสดิการและกีดกันผู้อพยพ
- การต่อต้านนโยบายเหยียดเชื้อชาติและตัดสวัสดิการของพรรคอนุรักษนิยมอังกฤษ โดยฝ่ายแรงงานและนักสังคมนิยม

หลังจากประชาชนส่วนใหญ่ในสหราชอาณาจักร (อังกฤษ) ลงมติถอนตัวออกจากสหภาพยุโรป (Brexit) ด้วยผลคะแนน 52% ต่อ 48% เมื่อเดือนมิถุนายน 2559 จนมาถึงวันนี้ รัฐบาลอังกฤษยังไม่สามารถผ่านข้อตกลงใด ๆ ในรัฐสภา ข้อตกลงที่ต้องเจรจากับสหภาพยุโรป (EU) ว่าจะเป็นการออกแบบใด เช่น ให้ออกแบบตัดความสัมพันธ์หลายอย่างกับ EU (Hard Brexit) หรือถอนตัวออกจาก EU โดยไม่มีข้อตกลง (No Deal Brexit) หรือยังมีความสัมพันธ์และใช้กฎเกณฑ์หลายอย่างของ EU (Soft Brexit) กำหนดวันถอนตัวจาก EU คือวันที่ 31 ตุลาคม 2562

เป็นเวลา 2 ปีที่นางเทเรซ่า เมย์ อดีตนายกรัฐมนตรี พรรคอนุรักษนิยม (Tory) พยายามทำข้อตกลงกับ EU ถึงวิธีการออกจากการเป็นสมาชิก แต่ใน

ที่สุด รัฐสภาไม่เห็นชอบข้อตกลงดังกล่าวถึง 3 ครั้ง ซึ่งข้อตกลงครอบคลุมหลายเรื่อง เช่น สิทธิของพลเมืองสหภาพยุโรปในอังกฤษและพลเมืองของอังกฤษในสหภาพยุโรป ข้อกำหนดช่วงเวลาเปลี่ยนถ่าน 21 เดือนที่เดิมกำหนดไว้เริ่มตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 62 ถึง 31 ธันวาคม 63 ข้อตกลงเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าชดเชยที่อังกฤษจะจ่ายให้แก่สหภาพยุโรป 3.9 หมื่นล้านปอนด์ แผนกั้นหลัง (Backstop) ไม่มีด่านศุลกากรในพื้นที่ชายแดนระหว่างไอร์แลนด์เหนือซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอังกฤษกับสาธารณรัฐไอร์แลนด์ซึ่งเป็นสมาชิกของ EU ส่งผลให้นางเมย์ลาออกจากตำแหน่งเมื่อเดือนพฤษภาคม 62 (ข่าว BBC, Brexit: All you need to know about the UK leaving the EU, 16 ก.ย. 62)

การผลักดันถอนตัวจาก EU โดยไร้ข้อตกลงของ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ

เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม นายบอริส จอห์นสัน นายกรัฐมนตรีคนใหม่จากพรรคอนุรักษนิยม ได้ประกาศจะระงับการประชุมรัฐสภาอังกฤษตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2562 จนถึงวันที่ 14 ตุลาคม 2562 สร้างความไม่พอใจอย่างรุนแรงในหมู่ผู้ว่าการเมืองที่ต่อต้านแผนการแยกตัวเองของอังกฤษออกจาก EU เพราะจะไม่มีเวลาพอที่จะสกัดกั้นแผนของนายจอห์นสัน ที่จะแยกตัวออกจาก EU โดยไม่มีการจัดทำข้อตกลงใด ๆ ทั้งนี้ จำเป็นที่

นักการเมืองแต่ละฝ่ายจะต้องอภิปรายในรัฐสภาเพื่อตัดสินใจภายในช่วงกลางเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้

กระทั่ง ศาลฎีกาอังกฤษได้ตัดสินเมื่อวันที่ 24 กันยายน 62 ว่า การที่นายกรัฐมนตรี นายจอห์นสัน ถวายคำแนะนำให้สมเด็จพระราชินีนาถอลิซาเบธที่ 2 พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ปิดการประชุมรัฐสภายาวนานกว่ากำหนดนั้น เข้าข่ายผิดกฎหมายและถือเป็นโมฆะ เพราะเป็นการหยุดไม่ให้ ส.ส.ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่ง ส.ส. กระทั่งต่อหลักการพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย

ความแตกแยกภายในสภาและการเมืองนอกสภา

บทความของนาย Tom ธี Tengely-Evans ในเว็บไซต์พรรคสังคมนิยมแรงงานอังกฤษ (How to make sense of the Tory crisis over Brexit. 2 ก.ย.62) วิเคราะห์ว่า นักการเมืองแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งต้องการหยุดยั้งการถอนตัวจาก EU โดยไม่มีข้อตกลง ได้แก่ ส.ส.จากพรรคแรงงาน พรรคเสรีนิยมประชาธิปไตย .ส.แนวชาตินิยม.ส.ที่แตกหักกับพรรคอนุรักษนิยม และส.ส.จากสกอตแลนด์และเวลส์ ส่วนอีกฝ่ายคือ พวกนายจอห์นสัน และ ส.ส.ของพรรคอนุรักษนิยม.ส.

น่าสนใจคือ พรรคแรงงาน ผู้นำพรรคนายเจียร์มีที่คอร์บิน มีจุดยืนต่อต้านการถอนตัวที่ไร้ข้อตกลงกับ EU ซึ่งเข้าไปอยู่ในแถวเดียวกันกับพวกเหยียดเชื้อชาติและพวกสนับสนุนนโยบายตัดสวัสดิการ

นาย Mark Gillespie นักสังคมนิยมออสเตรเลีย (บทความ) Tory crisis as Boris threatens Brexit crash

out ในนิตยสาร Solidarity, 12 ก.ย.62) มองว่า วิกฤตของพรรคอนุรักษนิยมสามารถเป็นโอกาสทองของพรรคแรงงานที่จะโค่นล้มได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ผู้นำพรรคให้ความสำคัญกับการลงมติต่อต้านการถอนตัวจาก EU แบบไร้ข้อตกลงก่อนที่จะจัดการเลือกตั้งใหม่ กลายเป็นแนวร่วมกับนักธุรกิจและนักการเมืองแนวเสรีนิยม ก่อนลงประชามติ Brexit สมาชิกของพรรคแรงงานสนับสนุนการอยู่กับ EU เพื่อต้องการปรับปรุง EU ให้ก้าวหน้าและสร้างประโยชน์แก่แรงงาน แต่กฎระเบียบของ EU แท้จริงสนับสนุนการตัดสวัสดิการ ตลาดเสรี และการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี แต่กลับมีมาตรการต่อต้านการเข้ามาจากภายนอก ดังเห็นได้จากผู้อพยพลี้ภัยเสียชีวิตจมน้ำทะเล เมดิเตอร์เรเนียนเป็นจำนวนมาก อันเป็นผลมาจากนโยบายของ EU นั่นเอง ในขณะที่ผู้สนับสนุนของพรรคแรงงานหลายคน โดยเฉพาะในเขตอุตสาหกรรมตอนเหนือลงคะแนนถอนตัวออกจาก EU เพราะนโยบายตลาดเสรีไม่ให้ประโยชน์ต่อคนงาน

สำหรับขบวนการแรงงาน ฝ่ายซ้ายสังคมนิยมนั้นต่อต้านการถอนตัวออกจาก EU โดยไม่มีข้อตกลง เพราะจะส่งผลกระทบต่องานในประเทศและแรงงานข้ามชาติ แน่นอนว่า ฝ่ายซ้ายต้องการถอนตัวออกจาก EU อยู่ก่อนแล้ว แต่เหตุผลนั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับฝ่ายทุนและพวกอนุรักษนิยม โดยการออกจากการเป็นสมาชิก EU แบบไร้ข้อตกลงหรือสร้างเงื่อนไขเพิ่มเติมของรัฐบาล มีนัยถึงการสร้างโอกาสที่จะผลักดันนโยบายการตัดสวัสดิการและเหยียดเชื้อชาติมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย น.ส.Priti Patel กล่าวว่า รัฐบาลสามารถยกเลิกเสรีภาพในการเดินทางตอนกลางคืนของแรงงานข้ามชาติ นอกจากนี้ ฝ่ายทุนที่ต่อต้านการถอนตัวโดยไม่มีข้อตกลงกับ EU มักให้เหตุผลในแง่ข้อดีข้อเสียในการทำธุรกิจของพวกบรรษัทข้ามชาติ กล่าวคือ นักธุรกิจรายใหญ่และพันธมิตรของนายทุนในรัฐสภาไม่สนใจผลกระทบที่จะมีต่อคนธรรมดา เนื่องจากพวกเขายังคง

นโยบายตัดสวัสดิการ ปรับรูปกิจการสาธารณะและค้าเสรี ไม่ว่าจะอยู่ในหรืออยู่นอก EU ก็ตาม

นั่นหมายความว่า ไม่ว่าจะการถอนตัวในรูปแบบใด เช่น hard หรือ soft หรือไม่มีดีลหรือมีดีล ก็ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนงานตราบไคที่ยังอยู่ภายใต้นโยบายของรัฐบาลพรรคอนุรักษนิยม ดังนั้น ข้อเสนอของฝ่ายซ้าย คือ การออกจาก EU ต้องเพื่อผลประโยชน์ของชนชั้นแรงงาน

สำหรับจุดยืนของพวกนายทุน Tom & Tengely-Evans ระบุว่า สืบจากหนังสือพิมพ์ Financial times และ นิตยสาร the Economist ไม่พอใจรัฐบาลนายจอห์นสัน และต้องการให้นายคอร์บินมาเป็นหัวหน้ารัฐบาลแทนเพื่อหยุดยั้งการถอนตัวออกจาก EU ชั่วคราว สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึง วิกฤตภายในชนชั้นปกครองของอังกฤษและการแตกแยกกันระหว่างพรรคอนุรักษนิยมและนายทุน เพราะนายทุนรายใหญ่ต้องการที่จะอยู่กับ EU เนื่องจากได้ประโยชน์จากการมีตลาดเดียว คือ จากรายงานของ BBC อธิบายว่า การมีสหภาพศุลกากรยุโรป คือ ทำให้การขนส่งสินค้าระหว่างอังกฤษและ EU ไม่ถูกเก็บภาษีศุลกากรระหว่างกัน แต่บังคับให้มีอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศนอกสมาชิกในสินค้าทุกชนิด ขณะที่ตลาดเดียวยุโรปทำให้อังกฤษเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงานและเงินทุนอย่างเสรีภายในสหภาพยุโรป

หากการเจรจาระหว่างอังกฤษกับ EU ไม่เป็นผลภายในวันที่ 19 ตุลาคม 62 และ ส ไม่เห็นชอบการออก .ส. จาก EU โดยไร้ข้อตกลง นายจอห์นสัน นายกรัฐมนตรี จะต้องขอเลื่อนการถอนตัวจาก EU กับสภามন্ত্রী EU อีกครั้งตาม กฎหมายใหม่ แต่หากนายจอห์นสันสามารถเจรจาข้อตกลงใหม่กับ EU และ ส เห็นชอบก่อนวันที่ .ส.31 ตุลาคม 62 ก็ไม่จำเป็นที่จะขยายเวลาออกไป

ข้อตกลงใหม่ที่รัฐบาลนายจอห์นสันต้องการจะเจรจา คือ ยุตินโยบาย Backstop ซึ่งเป็นนโยบายหลักเลี่ยงด้านตรวจชายแดนระหว่างไอร์แลนด์เหนือกับสาธารณรัฐไอร์แลนด์ ทว่าเป็นประเด็นที่อ่อนไหวที่สุดที่ทำ

ให้ทั้งสองฝ่ายยังตกลงกันไม่ได้ และการขยายเวลาออกไปก็ไม่รับประกันว่า EU จะเห็นด้วย

การที่รัฐสภาอังกฤษไม่เห็นชอบข้อตกลงที่ทำกับ EU นำไปสู่ความเสี่ยงที่นายจอห์นสันจะใช้วิธีออกจาก EU โดยไม่มีข้อตกลง ซึ่งทำให้นักการเมืองและนักธุรกิจกังวลว่าจะส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจ

ความเสียหายที่เกิดกับแรงงานภายใต้รัฐบาลพรรคอนุรักษนิยม

.ส. Frances Ryan คอลัมน์นิสต์ของ The Guardian (The suffering caused by austerity help fuel Brexit -and will only get worse, 23 พ .ค.62) มองว่า เจ้าหน้าที่สหประชาชาติได้เตือนถึงความยากจนอย่างรุนแรงหากถอนตัวออกจาก EU และมีงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า คริวเรือนได้รับผลกระทบจากเบร็กซิตแล้วคือ มีรายได้ลดลงเหลือ 1,500 ปอนด์ต่อปี ซึ่งต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ในช่วงก่อนลงประชามติ

ในบทความอ้างถึงคำสัมภาษณ์ของนายมาร์ตินวัย 62 ปี คนว่างงานที่เพิ่งออกจากหน่วยลงคะแนน เขา กล่าวว่า เขาต้องแชร์ค่าห้องกับคนแปลกหน้า 8 คน และการถอนตัวจาก EU อาจทำให้ชีวิตเขาแย่ แต่ในความเป็นจริงมันก็แย่อยู่แล้ว มันคงจะไม่มีอะไรเลวร้ายไปกว่านี้อีก ซึ่งสะท้อนถึงความเดือดร้อนที่เกิดจากนโยบายตัดสวัสดิการของรัฐบาลพรรคอนุรักษนิยม และเขาต้องการเปลี่ยนแปลง พวกเขาไม่มีอะไรจะสูญเสียแล้ว ในทาง

ตรงกันข้าม กลุ่มคนรวยส่วนหนึ่งที่สนับสนุนการถอนตัวจาก EU เพราะไม่ต้องการแรงงานอพยพย้ายถิ่นฐานมาแย่งอังกฤษ

ในส่วนของผู้คนส่วนน้อยที่สนับสนุนการถอนตัวออกจาก EU นั้น สามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับชนชั้นแรงงานได้ และต่อต้านนายจ้างได้ทุกที่ เนื่องจากชนชั้นปกครองของอังกฤษอยู่ในวิกฤต เพราะนายทุนส่วนใหญ่ต้องการให้อังกฤษอยู่ต่อ เพื่อได้ประโยชน์จากความมั่นคงและเสถียรภาพของตลาด ที่พวกเขาสามารถคาดการณ์ได้ว่า ลงทุนแล้วได้กำไรกลับมาเท่าไร แต่การออกจาก EU สร้างความไม่แน่นอนอย่างใหญ่หลวงให้แก่ นายทุน

เหตุผลของการถอนตัวมีหลายเหตุผลแต่จุดยืนของผู้คนส่วนน้อยที่สนับสนุนการถอนตัวนั้น เพราะ EU เป็นก๊วนของนายทุนที่เหยียดเชื้อชาติ แรงงานข้ามชาติและผู้อพยพ

ส่วนเหตุผลของพรรคอนุรักษนิยมที่แตกออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนใหญ่ลงมติให้คงอยู่ แต่สำหรับนายจอห์นสันและพวกในคณะรัฐมนตรีพยายามผลักดันการถอนตัวแบบไร้ข้อตกลง และจะเปลี่ยนอังกฤษให้กลายเป็นตลาดเสรีดึงดูดนายทุนทั่วโลกที่ต้องการมาลงทุนแบบไม่มีข้อจำกัดทางกฎหมาย และชุดรีดแรงงาน จำกัดเสรีภาพในการเดินทางและการเข้าออกของแรงงานข้ามชาติ พร้อม-และผู้ (ผู้สร้างมูลค่าเศรษฐกิจ) กับโทษแรงงานข้ามชาติ อพยพว่าเป็นสาเหตุให้ถอนตัวออกจาก EU ด้วยนโยบายตลาดแรงงานเสรี แม้แต่พรรคแรงงานและผู้นำสหภาพแรงงานก็หลงไปกับประเด็นนี้

ทางออกของฝ่ายสังคมนิยม

นาย Tom ^๙ Tengely-Evans มองว่า ฝ่ายซ้ายต้องผลักดันให้สหภาพแรงงานออกมาประท้วงและขับไล่ นายจอห์นสัน รวมทั้งล้มระบอบพรรคอนุรักษนิยมที่ดัดจริตและเหยียดเชื้อชาติ การที่พรรคแรงงานและผู้นำแรงงานวิจารณ์การระงับการประชุมรัฐสภาของนาย

จอห์นสันว่า เป็นการทำรัฐประหาร แต่มันเป็นเพียงแค่วิหารเพราะไม่ได้แสดงการต่อต้านอะไรออกมา ซึ่งจริง ๆ แล้วควรรณรงค์ให้นัดหยุดงานทั่วไป ส่งผลให้ตอนนี้แรงงานถูกแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่สนับสนุนการอยู่กับ EU และถอนตัวจาก EU ดังนั้นการตั้งเป้าหมายว่า พรรคอนุรักษนิยมจะต้องออกไปและจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ทันที รวมทั้งชุดคำขวัญ "ไม่เอานโยบายตัดสวัสดิการ" สามารถสร้างความเป็น "ไม่เอาการเหยียดเชื้อชาติ" อันหนึ่งอันเดียวในหมู่คนธรรมดาได้ 0000000000000000

การก่อกำเนิดของ ลัทธิทรอตสกี ตอนที่ 3: การปฏิวัติกำลังจะตาย

เขียน: Rob Sewell แปลโดย: ธนากร เหล่าเชตริก

โปลิตบูโร หรือคณะกรรมการการเมืองกล่าวหาทรอตสกีว่า "เป็นตัวการในการต่อต้านกับคณะกรรมการกลางพรรค" ข้อผิดพลาดจำนวนมากที่สามารถ "ก่อให้เกิดวิกฤตที่แท้จริงในพรรค ฝ่ายในระหว่างพรรคและชนกรรมาชีพ" ในขณะที่ทรอตสกีไม่ได้โต้แย้งแต่

อย่างไรก็ตามพวกเขาต่างกล่าวหาว่าทรอตสกีเป็นพวก “เผด็จการทางเศรษฐกิจและการทหาร” โปลิตบูโรยังพยายามที่ใส่ร้ายเขากรณีที่เคยไม่เห็นด้วยกับเลนินในช่วง ค.ศ.1903-1904 ด้วย

ทรอตสกีถูกบังคับให้ตอบจดหมายฉบับที่สองถึง โปลิตบูโรในวันที่ 24 ตุลาคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ปิดป้องมุมมองของตนเองและของเลนิน ทรอตสกีอ้างถึงเลนินเพื่อแสดงให้เห็นว่าในความคิดด้านเศรษฐกิจ มุมมองของเลนิน ใกล้เคียงกับตัวทรอตสกี เช่นเดียวกันก็เพื่อ ป้องกันการผูกขาด สากลนิยม ซึ่งเลนินได้ ขอให้ร่วมจัดตั้งกัน ทรอตสกีพูดถึงการ โจมตีของเลนินต่อ ระบบราชการ โดยเฉพาะในบทความ ของเขาที่ชื่อว่า “สิ่งที่ ดีกว่า และดียิ่งกว่า” ให้จัดโครงสร้างใหม่ให้ สมบูรณ์โดยมีใจความ ดังนี้

“โปลิตบูโรมีปฏิกิริยา อย่างไรกับข้อเสนองของเลนินในการจัดระเบียบการ ตรวจสอบกรรมกรและชาวนาใหม่?” นี่คือการถามของ ทรอตสกี “ในการประชุมของโปลิตบูโร สตาลิน โมโลตอฟ กุยกเซเยฟ ไครคอฟ คาลินิน และบูคาริน มีเพียงแต่ต่อต้าน แผนการของเลนินเท่านั้น แต่ยังต่อต้านการตีพิมพ์ บทความของเราด้วย คำคัดค้านของสมาชิกสำนัก เลขาธิการมีความชัดเจนและเป็นหมวดหมู่ประกอบด้วย เลนินเรียกร้องอย่างต่อเนื่องว่าตนจะเขียนบทความลง หนังสือพิมพ์

สหายุกเซเยฟ, ผู้บังคับการตำรวจ ได้เสนอในการประชุม ครั้งนี้ว่า โปลิตบูโรได้พิมพ์อีกครั้งซึ่งเป็นฉบับพิเศษของป ร้าฟต้า (หนังสือพิมพ์ทางการเมืองของโซเวียต) เลนินต้อง ยินยอมด้วยความจำใจ พร้อมปิดบังบทความจากพรรคใน เรื่องของกรรมกร

จดหมายของทรอตสกีไม่ได้นำมาเผยแพร่ต่อ พรรค ขณะที่โปลิตบูโรเริ่มจัดตั้งการต่อต้านกลุ่มฝ่ายค้าน ขึ้นมา ทรอตสกีจึงเขียนโต้ตอบเนื้อหาส่วนหนึ่งของ หนังสือพิมพ์ปร้าฟต้าในช่วงระหว่างเดือนธันวาคม ปี 1923 มีชื่อว่า “แนวทางใหม่” โดยงานฉบับนี้ชี้ให้เห็น แนวทางของฝ่าย “แนวทางใหม่” ซึ่งชี้ให้เห็นถึงอันตรายจาก กลุ่มขุนนางเก่าที่ยังหลงเหลือจากซากเดนระบอบซาร์โดย มีใจความดังนี้

“ภายในของระบบราชการก่ออันตรายจริง หรือไม่? ความคิดเขาคงมีดบาดอย่างแน่นอนถ้าเขา ปฏิเสธความจริงนี้ ในการพัฒนาที่ยาวนาน ระบบราชการ ที่โดดเด่นผู้นำออกจากมวลชน มีคำถามเกี่ยวกับการ บริหาร การถ่ายโอนขอบเขตของการปฏิบัติทางความคิด ของพวกเขา โอกาสเสื่อมถอยขององค์การสำคัญต่อ กระบวนการดังกล่าว ซึ่งมีส่วนให้การพัฒนามีปัญหาและ แทบจะมองไม่เห็นแสงสว่าง แต่กลับเปิดเผยตัวเองอย่าง จับพลัน” ทรอตสกีเตือนต่อไปว่า “ถ้าแนวทางเดิมยัง อนุรักษ์ตัวเองไว้ตลอด ราคาที่ต้องจ่ายด้วยการทำให้ บังเหียนอำนาจแน่นขึ้นโดยการเลือกตั้งจอมปลอมก็ย่อม มากขึ้น การกวาดล้างฝ่ายตรงบ่งชี้ถึงความไม่ไว้วางใจ ของภาคีเป็นอันตรายที่เกิดขึ้นจริงจากการเสื่อมสภาพของ ระบบที่เป็นอยู่ และจะเสื่อมลงอย่างรวดเร็วไม่ได้”

เช่น ข้อโต้แย้งที่ผิดพลาดเกี่ยวกับ “การประเมิน ชาวนาต่ำกว่าเกณฑ์” โดยอธิบายว่าทรอตสกีเป็นคนแรกที่ เสนอนโยบายเศรษฐกิจใหม่ซึ่งให้สัมปทานแก่ชาวนา แต่ ถูกปฏิเสธโดยคณะกรรมการกลาง วิธีเดียวที่ชนชั้น กรรมกรสามารถสนองความต้องการของชาวนาสำหรับ สินค้าราคาถูก คือการวางรากฐานในรูปแบบการผลิต

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ใช้กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจห้าปีเท่านั้น แต่กลับถูกคัดค้านอย่างรุนแรงโดยสตาลินและ

กลุ่มสุนัขรับใช้ และยังบิดเบือนความจริง

แต่ต่อมาสตาลินก็กลับขโมยแนวคิด “ยูโทเปีย” ไปทำเสียเอง อย่างไรก็ตามแม้จะมีการโจมตีและใส่ร้ายฝ่ายค้านอย่างทรอตสกีก็กลับได้รับการสนับสนุนอย่างมีนัยสำคัญ และมีอิทธิพลส่วนใหญ่ในกองทัพแดงเช่นเดียวกับในกลุ่มยุวชนคอมมิวนิสต์ที่ลงคะแนนนิยมให้ ในมอสโกส่วนใหญ่ก็ออกมาเพื่อคัดค้านฝ่ายบริหาร แต่กลไกภายใต้การควบคุมของสตาลิน คะแนนในการประชุมที่สิบสามกลับถูกปรับเปลี่ยนโดยการโกงและเพื่อประกันว่าคนขอของสตาลินจะได้ชัยชนะที่สมบูรณ์

ผู้นำฝ่ายค้านหวังว่าอาการป่วยของเลนินจะดีขึ้นซึ่งสามารถเปลี่ยนการต่อสู้ แต่การเสียชีวิตของเลนินในวันที่ 21 มกราคม 1924 คือการเปิดโอกาสทั้งหมด ทำให้สุนัขสามเกลอรณรงค์ต่อต้าน “ทฤษฎีของทรอตสกี” อย่างตรงไปมาในการประชุมพรรคครั้งที่สิบสามในเดือนพฤษภาคมนั้น

พันธสัญญาของเลนินถูกระงับ สตาลินกลายเป็นกระบอกเสียงของฝ่ายปฏิกริยาข้าราชการที่เพิ่มความแข็งแกร่งต่อการปฏิวัติเดือนตุลาคม สุนัขข้าราชการเหล่านี้อ้างสันติภาพและความสงบเพื่อดำเนินกิจการของพวกเขา ไม่ใช่การปฏิวัติโลก การตายของเลนินเป็นจุดเปลี่ยนสำหรับพวกเขา สตาลินเดินหน้าด้วยทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของ “ลัทธิสังคมนิยมในประเทศเดียว (Socialism is One Country)” ทั้ทั้งที่เป็นไปไม่ได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดของระบบราชการ

นานาชาติ และสากลนิยมที่อยู่ภายใต้การนำของทรอตสกีต่อสู้กับทฤษฎีต่อต้านลัทธิมาร์คซ์ประวัติศาสตร์ทั้งหมดของสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ได้ต่อต้านแนวคิดของ “ลัทธิสังคมนิยมแห่งชาติ”

โดยเฉพาะในรัสเซียที่ล้าหลัง มาร์คซ์และอังกฤษได้โจมตีแนวคิดนี้มานานแล้ว ลัทธิมาร์คซ์หมายถึงลัทธิสากลนิยมซึ่งเกิดจากการพัฒนาของทุนนิยมโลก เลนินอธิบายหลายครั้งว่าหากไม่มีการปฏิวัติโลก การปฏิวัติที่โดดเดี่ยวจะต้องพังสลายไป เฉพาะในรุ่นที่สองของ “ปัญหาของเลนินนิสม์” ของเขาที่ตีพิมพ์ในปี 1924 เขาเขียนว่า “หลังจากรวบรวมอำนาจและปลุกระดมชาวนาร่วมต่อสู้ ชนชั้นกรรมาชีพที่ชนะสามารถและจำเป็นต้องสร้างสังคมแบบสังคมนิยม ... “ ไม่ใช่สังคมนิยมแห่งชาติ แนวชาตินิยม หรือสังคมนิยมในประเทศเดียว (สตาลิน , รวบรวมผลงาน, เล่ม 6, หน้า 110)

ลัทธิมาร์คซ์อธิบายว่าเมื่ออุดมการณ์ได้รับการสนับสนุนจากมวลชนซึ่งเป็นตัวแทนผลประโยชน์ที่ชัดเจนของการจัดตั้งในสังคม ทฤษฎี “สังคมนิยมในประเทศเดียว” นี้แสดงถึงมุมมองของข้าราชการและพวกที่ต้องการหยุดยั้งการปฏิวัติ พวกเขาเริ่มแปรสภาพตัวเองเป็นชนชั้นสูง การยอมรับ “ลัทธิสังคมนิยมในประเทศใดประเทศหนึ่ง” ที่เปลี่ยนองค์การคอมมิวนิสต์สากลจากเครื่องมือของการปฏิวัติสากลเป็นหน่วยพิทักษ์ชายแดนเพื่อปกป้องสหภาพโซเวียต และระบบราชการมอสโคว์ ทรอตสกีทำนายว่าการยอมรับทฤษฎีที่เป็นอันตรายซึ่งเขียนไว้ในแนวทางหลักของคอมมิวนิสต์สากลในปี 1928 ย่อมนำไปสู่การ

เสื่อมถอยในการปฏิรูปของคอมมิวนิสต์สากลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

คำทำนายนี้ได้รับการพิสูจน์อย่างถูกต้องอย่างน่าประหลาดใจและองค์การนี้ถูกยกเลิกอย่างเป็นทางการโดยสตาลินในปี 1943 เพื่อแสดงให้เห็นถึงพันธมิตรทรอตสกีผู้รับหน้าที่ปกป้องทฤษฎีการปฏิวัติถาวรที่โด่งดังของเขาด้วยการโต้แย้งอย่างสมบูรณ์ว่า ‘การปฏิวัติถาวร’ เป็นรูปธรรมในการปฏิวัติลัทธิมาร์ค

“ในงานเขียนของมาร์คซนั้นโดยธรรมชาติไม่ใช่ลัทธิแก้ แต่มันเป็นวรรณกรรมปฏิวัติ มาร์คซิสต์ ย่อม

1917 อย่างไรก็ตามวิทยานิพนธ์เหล่านี้ได้กำหนดนโยบายของพรรคเรตาลอดเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ทำให้เกิดความตื่นตระหนกในหมู่คนส่วนใหญ่ที่ตอนนี้นำไปสู่ความน่ากลัวยิ่งยวดของทฤษฎีการปฏิวัติถาวรเท่านั้น”

ในปี 1924 เป็นจุดหักเหในวิธีและแนวคิดต่างๆ เป็นช่วงเวลาที่องค์การคอมมิวนิสต์สากลกำลังถูกแก้ไขบิดเบือนโดยชิโนเวียฟ นั่นหมายความว่าความออสโคแทรกแซงโดยตรงในกิจการภายในของพรรคคอมมิวนิสต์ไม่ใช่เพื่อช่วยธำรงการปฏิวัติ แต่รับประกันการแทรกซึมของข้าราชการแดง ฝ่ายค้านถูกถอดออกจากตำแหน่งใน

พรรค รวมถึงการเป็นผู้นำปฏิบัติการที่เลวร้ายนี้กลายเป็นพื้นฐานสำหรับการทำลายของคอมมิวนิสต์สากล ที่เริ่มต้นโดยชิโนเวียฟ และทำสำเร็จโดยสตาลิน

ในปี 1924 จุดเปลี่ยนอีกจุดในการต่อสู้ของฝ่ายค้านเกิดขึ้นเมื่อทรอตสกีตีพิมพ์คำนำเล่มที่สามของงานเขียนและสุนทรพจน์ของเขาโดยอุทิศให้การปฏิวัติ ปี 1917 คำนำนี้มีชื่อว่า “บทเรียนของเดือนตุลาคม” การวิเคราะห์สั้นๆ แต่มีประสิทธิภาพพูดถึงการปฏิวัติ

รัสเซีย โดยทรอตสกีชี้ให้เห็นถึงวิกฤตการณ์ภายในสองครั้งของพรรคในปี 1917 ในเดือนเมษายนเมื่อเลนินต่อสู้กับพวกบอลเชวิคเก่า ติดอาวุธพรรคเพื่อการปฏิวัติที่จะมาถึงอีกครั้งในเดือนตุลาคม เมื่อชิโรเวียฟและคาเมนอฟลงเอยในแต่ละช่วงเวลาที่สำคัญ เลนินได้พบกับการต่อต้านของ “บอลเชวิคเก่า” เขาวิเคราะห์แนวการปฏิวัติเยอรมันโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมของแนวโน้มปีกขวาภายในพรรคซึ่งเป็นฝ่ายปฏิรูป ในรัสเซียขณะที่เลนินและทรอตสกีเอาชนะแนวโน้มปีกขวาของ ชิโนเวียฟและคาเมนอฟได้ แต่ในการปฏิวัติเยอรมันไม่มีเลนินหรือทรอตสกีและแนวโน้ม

หมายถึงสิทธิการเป็นพลเมืองเสมอ ฟราน เมห์ริง (Franz Mehring) พูดถึงการปฏิวัติในปี 1905-1907 การปฏิวัติอย่างถาวร คือการปฏิวัติอย่างต่อเนื่อง ... ดังนั้นความคิดของการปฏิวัติถาวรเกิดขึ้นพร้อมกับการวางแผนขั้นพื้นฐานของชาวบอลเชวิค

เป็นที่เข้าใจได้ว่าถ้าเราไม่เห็นแนวทางเมื่อสิบแปดหรือสิบห้าปีก่อน ‘ไม่มีใครค้นพบในงานเขียนของข้าพเจ้าในเวลานั้น ความพยายามเพียงเล็กน้อยที่จะกระโดดข้ามสังคมชาวนา ทฤษฎีการปฏิวัติแบบถาวรนำไปสู่ลัทธิเลนินนิสต์ โดยเฉพาะในเดือนเมษายน ค.ศ.

ปีกขาในการเป็นผู้นำนั้นโดดเด่นอย่างยิ่งซึ่งประสบความสำเร็จในการทำลายการปฏิบัติเดือนตุลาคมของเยอรมนี ทั้งสองเหตุการณ์ ทั้งบวก และลบล้วนยืนยันให้เห็นความสำคัญของการเป็นผู้นำที่มองการณ์ไกล

บทเรียนจากการปฏิวัติเดือนตุลาคมพิสูจน์แล้วว่า เป็นอันตรายต่อสุนัขสามเกลอ พวกเขาโจมตีกลับทันที ด้วยบทความชุดหนึ่งที่โจมตีทรอตสกีในหนังสือพิมพ์ บิดเบือนอดีตและปัจจุบันของทรอตสกี

ในปี 1925 พรรคคอมมิวนิสต์อังกฤษตีพิมพ์หนังสือที่มี “บทเรียนจากเดือนตุลาคม” ของทรอตสกี พร้อมด้วยบทความที่โจมตีเขาโดยซีโนเวียฟ, สตาลิน, คาเมนอฟและครุสกายา โดยหนังสือเล่มนี้มีชื่อว่า “ความโง่ของพวกทรอตสกี” เจทีเมอร์ฟีในฐานะสมาชิกคณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์อังกฤษเป็นคนแรกที่เสนอการขับไล่ของทรอตสกี

ทรอตสกีกลายเป็นเหยื่อการกวาดล้างของสตาลินอย่างรุนแรง เมื่อปี 1932 ผู้นำพรรคใช้ข้อกล่าวหาเท็จของ ‘แนวคิดทรอตสกี’ เพื่อขับไล่เขาออกจากพรรคหลังจากมีความขัดแย้ง ครุสกายา ผู้ช่วยรัฐมนตรีด้านการศึกษา วิกตอร์ ลีฟชินอฟ ทรอตสกีเป็นเรื่องที่น่าสังเวช: ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าสหายทรอตสกีได้ทำความผิดมหันต์จริงๆ ทั้งหมดตามที่เขาถูกกล่าวหาหรือไม่ ความน่าสนใจอยู่ที่หนังสือเล่มนี้

ตีพิมพ์จดหมายของทรอตสกีต่อคณะกรรมการกลางของพรรคบอลเชวิกในวันที่ 15 มกราคม 1925 ซึ่งเขาปฏิเสธข้อกล่าวหาทั้งหมดที่มีต่อเขาซึ่งเราได้ตีพิมพ์ใหม่อีกครั้งที่นี่ (โปรดติดตามตอนต่อไป)

